

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 7 stycznia 1959 r.

w sprawie obowiązku uiszczenia zaliczki na podatek gruntowy na rok 1959.

Na podstawie art. 3 i art. 10 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wprowadza się dla podatników podatku gruntowego obowiązek uiszczenia zaliczki na podatek gruntowy na rok 1959 bez wezwania przez prezydium powiatowej (miejscowej) rady narodowej lub rady narodowej osiedla.

2. Od obowiązku uiszczenia zaliczki (ust. 1) wolne są nowo powstałe rolnicze zrzeszenia spółdzielcze, rolnicze spółdzielnie wytwórcze i rolnicze zespoły spółdzielcze, co do których uchwały o założeniu zostały podjęte i zatwierdzone po indywidualnym dokonaniu żniw w 1958 roku.

§ 2. Wysokość zaliczki (§ 1 ust. 1) wynosi:

- 1) dla gospodarstw rolnych, z wyjątkiem położonych na terenach wymienionych w pkt 2 — 50% wymiaru podatku gruntowego ustalonego za rok 1958 po uwzględnieniu obniżek i ulg zastosowanych w roku 1958 na podstawie art. 7 ust. 6 zdanie ostatnie dekretu z dnia 30 czerwca 1951 r. o podatku gruntowym (Dz. U. z 1955 r. Nr 23, poz. 143, z 1956 r. Nr 55, poz. 251 i z 1957 r. Nr 32, poz. 140) oraz §§ 4 i 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 czerwca 1955 r. w sprawie obniżek i ulg w podatku gruntowym (Dz. U. z 1955 r. Nr 23, poz. 145 i z 1956 r. Nr 14, poz. 71);
- 2) dla gospodarstw rolnych, położonych na obszarze województw: koszalińskiego, olsztyńskiego (z wyjątkiem powiatów działowskiego i nowomiejskiego), opolskiego, szczecińskiego, wrocławskiego (województwo i m. Wrocław) i zielonogórskiego oraz na obszarze powiatów: eteckiego, gołdapskiego i oleckiego województwa białostockiego, powiatów: elbląskiego (powiat i m. Elbląg), gdańskiego, kwidzińskiego, lęborskiego, malborskiego, nowodworsko-gdańskiego i sztumskiego województwa gdańskiego i powiatu trzcianeckiego i m. Piły województwa poznańskiego — 40% wymiaru podatku gruntowego za rok 1958 po uwzględnieniu obniżek i ulg wymienionych w pkt 1 oraz obniżek zastosowanych na podstawie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 czerwca 1955 r. w sprawie obniżek i ulg w podatku gruntowym;
- 3) 25% kwoty wymiaru podatku gruntowego za rok 1958:
 - a) dla rolniczych spółdzielni produkcyjnych (rolniczych zrzeszeń spółdzielczych, rolniczych spółdzielni wytwórczych i rolniczych zespołów spółdzielczych) oraz kółek rolniczych,
 - b) dla zrzeszeń uprawy ziemi, zespołów uprawowych i sąsiedzkich grup uprawowych co do gruntów przydzielonych im do zagospodarowania na podstawie umowy zawartej z prezydium rady narodowej na okres co

najmniej 3 lat w ramach likwidacji odlogów i innych nie zagospodarowanych użytków rolnych bądź przekazanych do użytkowania w trybie obowiązującego do dnia 25 lipca 1957 r. dekretu z dnia 9 lutego 1953 r. o całkowitym zagospodarowaniu użytków rolnych (Dz. U. z 1953 r. Nr 11, poz. 40 i z 1957 r. Nr 39, poz. 173), jeżeli termin, na jaki grunty te zostały oddane do użytkowania w trybie tego dekretu, jeszcze nie upłynął i grunty w 1959 r. są nadal użytkowane przez wymienione jednostki.

§ 3. Jeżeli obowiązek podatkowy w podatku gruntowym od całości lub części gruntów powstał w dniu 1 stycznia 1959 r., podstawę obliczania zaliczki stanowi kwota podatku gruntowego, która byłaby ustalona z gospodarstwa rolnego według zasad obowiązujących w 1958 r., gdyby podatnik w 1958 r. podlegał obowiązkowi podatkowemu.

§ 4. Zaliczkę obniża się o stosowne procenty określone w przepisach §§ 6 i 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 czerwca 1955 r. w sprawie obniżek i ulg w podatku gruntowym, jeżeli podatnikowi przysługują w roku 1959 ulgi w podatku gruntowym na podstawie tych przepisów

§ 5. Zaliczka jest płatna:

- 1) dla podatników wymienionych w § 2 pkt 1 i 2 — w dwóch równych ratach do dnia 28 lutego i do dnia 15 maja 1959 r.;
- 2) dla podatników wymienionych w § 2 pkt 3 — do dnia 15 maja 1959 r.

§ 6. Zaliczki na podatek gruntowy na rok 1959 nie pobiera się w całości lub w części w wypadku, gdy:

- 1) podatnik przystąpił i włączył grunty do zarejestrowanej rolniczej spółdzielni produkcyjnej;
- 2) podatnik przestał być właścicielem (posiadaczem, użytkownikiem, dzierżawcą gruntów państwowych) gospodarstwa rolnego lub jego części;
- 3) podatnikowi według obowiązujących przepisów przysługuje na rok 1959 zwolnienie od podatku gruntowego.

§ 7. Prezydium powiatowych i miejskich rad narodowych oraz rad narodowych osiedli mogą udzielać z urzędu lub na wniosek podatnika przy poborze zaliczki ulgi z § 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 czerwca 1955 r. w sprawie obniżek i ulg w podatku gruntowym w wypadkach, gdy w grudniu 1958 r. lub w 1959 r. gospodarstwo rolne zostało nawiedzone klęskami żywiołowymi lub losowymi w stopniu uzasadniającym przyznanie takiej ulgi.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1959 r.

Minister Finansów; w z. J. Dusza